

klíčové vlastnosti, podle nichž se definuje ideální typ sociální politiky:

- žebřík fungujících politických stran i hnutí, a jejich vliv, například, jejich vystřídání ve vládě (podle doby, kdy strana převládá ve sněmovně)
- politický potenciál socialistických stran a hnutí
- hrubý národní produkt
- výdaje na sociální pojištění
- část výdajů na sociální pojištění, vzdělávání, zdravotnictví a další prvky sociální sféry na hrubém domácím produktu
- část výdajů na vzdělávání ve výdajích na sociální sféru
- výdaje na vzdělávání podle rozpočtu ne jednoho studujícího
- část obyvatelstva ve věku mezi 5 až 29 roků
- počet studentů studujících na vysoké škole
- počet studentů ve vyšších odborných školách

Porovnání vzdělávací politiky i politiky inkluzivního vzdělávání v různých modelech státu blahobytu

	Sociální politika	Politika vzdělávání	Inkluzivní vzdělávání
Liberalní	Náklady státu na sociální sféru jsou minimální, stigmatizované ve statním rozpočtu, a rozpočítají se podle průměrného příjmu. Trh funguje jako univerzální model, a zařízení sociální sféry se nachází v konkurenčních vztazích za účelem získat státní podporu. Systém sociálního pojištění je bran jako dostačující v zabezpečení potřeb. Důraz se klade na rodinné zázemí, i když rodina nedostává přímou podporu – pouze přes systém daňových úlev	Vzdělávání se zaměřuje na lidský kapitál a zabezpečení samostatnosti ve všech sférách života Vzdělávání je stratifikováno, a nejdostupnější je součástí systému sociální péče, curriculum a metody se také liší, speciální státní programy podporují nejspolečnější žáky Soukromé vzdělávání je rozsáhlé zahrnuje vzdělávací zařízení pro různé cílové skupiny Stát zprostředkuje vzdělávání přes voučerezace – přidělení každému dítěte určité částky, kterou se dá využít ve prospěch vzdělávání, voučér kryje 70 až 100 % nákladů na vzdělávání	Stát rozděluje prostředky přes systém voucherů, a děti s postižením dostávají větší částku, což by mělo motivovat školy vyvinout inkluzivní program a tím přilákat prostředky
Konzervativní	Stát zabezpečuje minimální potřeby, ale stupeň implementace práv se navazuje na účast v trhu práce a existujícím sociálnímu vrstvení a segmentaci Klíčovou postavou realizace sociální politiky je zaměstnavatel. Přímá podpora rodin přes sociální dávky je prvkem demografické politiky	Politika vzdělávání je navázaná na řízení trhu práce, a cílem fungování školského systému je příprava k povolání. Základní vzdělávání se odlišuje důsledně selekci na více a méně schopní, státní systém se podporuje státem, soukromé školy zůstávají elitními zařízení	Přístup lidí s postižením k masovému vzdělávání je považován za inkluzi, ale možnost speciálního vzdělávání zůstává jako jedná z možných variant, inkluze funguje částečně – přes speciální třídy v masové škole apod. Zařazování do masového vzdělávání lidé s deviantním chováním je limitováno
sociálně-demokratický	Stát zajišťuje jednotlivci a rodině uspokojení potřeb podle standardů, jež se neustále zlepšují. Podmínkou přístupu k systému sociálního zabezpečení však účast a aktivní participace. Velký důraz je kladen na místní samosprávu a její schopnost aktivovat místní komunitu	Státní vzdělávání je bez poplatku a přístupné pro každého bez ohledu na materiální zabezpečení a zdravotní stav Vzdělávání se definuje jako zodpovědnost státu a má za účel socializaci, prevenci deviantního chování	Směřuje se k integraci lidí veškerých rizikových skupin, ale klíčovým se zůstává podpora chudých a sociálně slabých, přesně materiální znevýhodněné podmínky se berou za klíčový zdroj segregace a exkluze